

M. A. Castrénin seura

Jäsentiedote 1 / 2022

Vuosikokouksesta	2
Kirjailija Jelena Kozlova on poissa	3
M. A. Castrén ja Vanha Kaleva	4
Seura 31 vuotta sitten	6
Yhteystiedot	8

Venäjän hyökkäys Ukrainaan ja sen vaikutukset opetus- ja kulttuuriministeriön toimialalla

Suomi tuomitsee Venäjän hyökkäyksen Ukrainaan ja pyrkii auttamaan Ukrainaa ja ukrainalaisia. Suomi vastaa Venäjän toimiin osana Euroopan unionia, joka on asettanut mm. erilaisia pakotteita ja rajoituksia Venäjää kohtaan.

Pakotteet ja rajoitukset on suunnattu Venäjälle ja Valko-Venäjälle valtioina. Linjaukset kohdistuvat Ukrainan tueksi; eivät venäläisiä henkilöitä vastaan.

Opetus- ja kulttuuriministeriö muistuttaa, ettei vihapuhe tai väkivalta ole missään olosuhteissa hyväksyttävää. Ketään Suomessa asuvaa ei kansallisuuden tai äidinkielen perusteella tule

syrjiä Venäjän Ukrainaan kohdistaman hyökkäyksen johdosta. Kaikilla on oikeus turvalliseen ja syrjimättömään oppimisympäristöön. Vihapuheelle ei ole sijaa Suomessa.

OKM päivittää tietoa tilanteen vaikutuksista opetus- ja kulttuuriministeriön toimialalla tälle sivulle: <https://okm.fi/ukraina>

M. A. Castrénin seura noudattaa Suomen ja Euroopan unionin yhteistä linjaa ja on keskeyttänyt toistaiseksi hakumenettelyn ja hanketoiminnan Venäjällä. Uusia hankkeita ei myöskään aloiteta.

M. A. Castrénin seura jatkaa työtään rajoitusten mukaan näissä poikkeuksellisissa oloissa ja seuraa tiiviisti tilannetta ja muuttuvia linjauksia. Tulemme jatkamaan hakumenettelyä ja hanketoimintaa heti kun se on mahdollista.

Ajankohtaisista suomalais-ugrilaisen maailman asioista saa tietoa seuran toimistosta, puhelimitse, sähköpostitse ja FB-sivulta!

M. A. CASTRÉNIN SEURAN VUOSIKOKOUS

pidettiin M. A. Castrénin seurassa 28.4.2022. Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat. Seuran hallituksesta olivat erovuorossa äidinkielen opettaja **Minna Inovaara**, kirjailija **Riina Katajavuori** ja tietosiantuntija **Emilia Tuohimetsä**, joista kaksi viimeksimainittua eivät asettuneet enää ehdolle seuraavalle kolmivuotiskaudelle. Heidän tilalleen uusiksi jäseniksi valittiin kirjailija **Olli Heikkonen** ja viestintäjohtaja **Kati Mikkola**. Kiitokset Riinalle ja Emilialle kuluneista vuosista! Uudet jäsenet esitellään seuraavassa jäsentiedotteessa.

Vuosikokous pidettiin nostalgisissa tunnelmissa juhlien toisaalta seuran 32-vuotista taivalta ja sen ohella jättäen jäähyväisiä toimistolle, omalle Volgan-mutkallemme, jossa seura on saanut olla lähes koko toimintansa ajan. Mariankatu 7:ssä alkaa kesän aikana putkiremontti, minkä jälkeen toimistotila on menossa muuhun käyttöön ja seura muuttaa 1.9. uusiin tiloihin Pohjoiselle Makasiinikadulle Kasarmitorin reunalle – uudesta toimistotilasta tarkemmin seuraavassa jäsentiedotteessa.

Varsinaisen kokouksen jälkeen kuulumme paikalla olleiden muisteluksia vuosien varrelta. Monet niistä saattavat päätyä seuran historiikkiin, jota ryhtynemme valmistelevaan tulevia merkkipäiväjuhlia varten. Muisteluksia seuran alkutaipaleelta ja myös sen jälkeen otamme edelleen vastaan!

Vuosikokouksessa päätettiin, että jäsenmaksut pysyvät ennallaan:
vuosijäsenet 20 €
opiskelijajäsenet 10 €
ainaisjäsenet 200 €
yhteisöjäsenet 100 €
ainaisyhteisöjäsenet 1000 €.

Jäsenmaksukuitti lähetetään tämän tiedotteen mukana.

Seura toiminta keskittyy tänä vuonna perus- ja hanketoimintaan niiltä osin kuin se on mahdollista voimassaolevien rajoitusten puitteissa.

M. A. Castrénin seuran vuosittainen tapahtuma on syksyisin järjestettävä sukukansapäivä, jolla tehdään tunnetuksi suomalais-ugrilaisia kansoja,

heidän kieltään, kulttuuriaan ja nykyolojaan. Vuoden päätapahtumaa sukukansapäivää vietetään tällä kertaa Unescon alkuperäiskansojen kielten kansainvälisen vuosikymmenen merkeissä.

Sukukansapäivien tapahtumia järjestetään jälleen lokakuun ajan eri puolella Suomea. Järjestäjätahoja ovat suomalais-ugrilaisiin kansoihin keskittyvät kansalaisjärjestöt, ystävyysseurat, instituutit, keskuksat ja monet muut toimijat. Tapahtumatiedot julkistetaan ja niitä päivitetään omalle FB-tapahtumasivulle syyskuussa.

Koska jokin koronavariantti saattaa olla keskuudessamme vielä syksylläkin, tapahtumatiedot ja noudatettavat koronaohjeet on hyvä varmistaa kunkin tapahtuman järjestäjältä.

Mariankatu 7:ssä siis siivotaan ja arkistoidaan elokuun puoliväliin saakka, minkä tuloksena pidämme kirpputoria, jonka valikoima karttuu ja vaihtuu sitä mukaa kuin uurastuksemme etenee. Seuran ovet ovat avoinna – tervetuloa tutustumaan vaihtuvaan tarjontaan!

Ajankohtaisista suomalais-ugrilaisen maailman asioista saa tietoa seuran toimistosta puhelimitse tai sähköpostitse sekä FB-sivulta – pidetään yhteyttä!

JELENA KOZLOVA 1954-2021

Komin kirjailijaliiton pitkäaikainen puheenjohtaja Jelena Kozlova on poissa; hän menehtyi koronatautiin vuoden 2021 lopulla.

Elena Kozlovan (Jelena Vasiljevna Vetoshkina) asema pidettynä ja arvostetuna komilaisena lastenkirjailijana on vankkumaton. Ensimmäiset kirjoitelmansa hän sai julki v. 1978 kirjallisuuslehdessä *Vojvyv kodzuv*. Hänen kertomuksiaan lapsille löytyy useista antologioista, lehdistä ja oppikirjoista. Varsinainen läpimurto oli v. 1988 julkaistu *Sininen lasinpalanen*. Heti perään ilmestyi *Minä ja veljeni Ivuk*. Kozlova nostaa teoksissaan esille lapsuuden eri vaiheita korostaen niiden ainukertaista merkitystä. Erityisesti maaseudun lapsia, heidän mielenmaisemaansa, Kozlova kuvaa taitavasti. Onhan hän itsekin pienen komilaiskylän Lyatyn kasvatti. Komilainen lasten- ja nuortenkirjallisuus on rikastunut ja saanut genrenä ansaittua huomiota Kozlovan ansiosta. Nuoreen lukijakuntaansa kirjailija piti säännöllisesti yhteyttä lukuisilla kirjastovierailuillaan.

Opettajaperheen lapsena Jelena oli itsekin innostunut opetusalaan ja suoritti opinnot pedagogisessa instituutissa, vaikka haaveena oli ollut myös kirjastonhoitajan ammatti. Opetustehtävistä hän siirtyi tutkimuksen pariin Komin tiedekeskukseen, jonka järjestämällä kansanperinteen kenttäretkillä hän pääsi tutustumaan syrjäisiäinkin komilaiskyläihin.

Vuodesta 1982 lähtien Kozlova toimi Komin kirjailijaliitossa, aluksi kirjallisuuskonsulttina, vuodesta 1992 liiton varapuheenjohtajana ja vuodesta 1995 puheenjohtajana yhteensä 26 vuotta. Vuonna 1996 Kozlovasta tuli Venäjän kirjailijaliiton hallituksen jäsen sekä vuonna 1993 perustetun Suomalais-ugrilaisten kirjallisuuksien liiton (AFUL) varapuheenjohtaja. Komin kirjailijaliittoa Kozlova edusti lähes kaikissa suomalais-ugrilaissa kirjallisuuskongresseissa.

Jelena Kozlovan sydäntä lähellä oli komin kielen ja kirjallisuuden kehittäminen ja huolena kielen asema kouluissa. Kieliasioita hän piti esillä niin Komin kansankokouksissa kuin Suomalais-ugrilaisten kansojen maailmankongresseissakin. Kozlova on palkittu sekä Komin tasavallan että Venäjän federaation ansiotuneena kulttuuriryöntekijänä.

Vuonna 1991 Jelena Kozlova kutsuttiin Venäjän kirjailijaliiton jäseneksi. Hänen tuotantaan on käännetty venäjäksi, viroksi, karjalaksi, mariksi, udmurtiksi, mordvalaiskielille ja bashkiiriksi. Kozlovan lastenkirja *Rasavilli* sai Viron sukukansaohjelman kirjallisuuspalkinnon ”Paras lastenkirja” v. 2008. Komin lastenkirjallisuuden kolmiosaisen antologian toimittaminen toi Kozlovalle I. A. Kuratov -kirjallisuuspalkinnon v. 2011. Kozlova oli myös kääntäjä; hän kominsi venäläistä kirjallisuutta.

M. A. Castrénin seuran tukemassa nuorten kirjoittajien kesäyliopisto -hankkeessa Jelena Kozlova oli mukana alusta alkaen kouluttamassa ja ohjaamassa tulevia kirjailijoita.

Olkoon maa – viimeinen leposija – Jelenalle riekonhöyhenen pehmeä.

PAULA KOKKONEN

Matias Aleksanteri Castrén ja Vanha Kalevala.

Ruotsinkielinen käännös 181 vuotta.

Kun **Elias Lönnrotin** kokoama runoepos *Vanha Kalevala* julkaistiin vuonna 1835, tuli siitä pian kansallisuuden, kielen ja kulttuurin merkkiteos – kansalliseepos.

Suomen kielen asema oli 1800-luvun alussa vielä vähäinen: suomea käytettiin lähinnä kirkollisissa yhteyksissä, ja koulutuksen kielenä oli vielä pitkään ruotsi.

Yksittäisiä runojen ja runosikermien ruotsinnoksia oli julkaistu sanoma- ja aikakauslehdissä jo ennen Kalevalan ilmestymistä, itsensä Lönnrotin ja muiden aikansa kulttuurivaikuttajien kuten **J. L. Runebergin** kääntäminä. Suomen kielen lehtori **Carl Niclas Keckman**, joka tuoreeltaan luennoi yliopistolla Kalevalasta, oli laatinut suorasanaisten ruotsinnoksen. Käännöstä ei kuitenkaan koskaan julkaistu.

Kalevala haluttiin siis saattaa pian laajalle lukijakunnalle ja muiden eeposten joukkoon. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura oli heti Kalevalan ilmestymisen jälkeen julistanut kilpailun runomuotoisen ruotsinnoksen tai saksannoksen saamiseksi. Kilpailu ei kuitenkaan tuottanut tulosta, kunnes opintojensa loppuvaiheessa ollut **M. A. Castrén** ryhtyi käännöstyöhön.

M. A. Castrén, joka eli ja vaikutti 1800-luvun alkupuolella, tunnetaan uralilaisten eli tutummin suomalais-ugrilaisten kansojen, kielten ja kulttuurien tutkimuksen ja kenttätyömatkojen uranuurtajana. Castrénin tutkimusmatkojen keskeisenä tavoitteena oli ajan hengen mukaisesti osoittaa suomalaisten alkuperä. Matkoillaan hän keräsi aineistoa uralilaiseen ja muihin kielikuntiin kuuluvista kielistä ja niiden puhujista ja ehti kirjoittaa neljätoista kielioppia.

M. A. Castrén syntyi Lapin maakunnassa Tervolassa pappisperheeseen. Castrén oppi lapsena sekä suomen että ruotsin kielen: Tervola oli suomenkielistä seutua ja säätyläisperheissä puhuttiin ruotsia. Hän kävi oppikoulunsa Oulussa ja sen jälkeen opiskeli Suomen Keisarillisessa Aleksanterin-Yliopistossa Helsingissä tavoitteenaan nähtävästi suvun perinteiden mukaan papin ura. Kalevalan ilmestyminen ja yleinen suomalaisuuden ja kansallisromantiikan nousu saivat hänet siirtymään kieli- ja kansatieteen ja erityisesti suomalaisen kansanrunouden opintojen pariin. Merkittävä rooli oli hänen ystäväpiirillään, johon kuuluivat muiden muassa jo mainittujen Lönnrotin ja Runebergin lisäksi **Zachris Topelius** ja **J. V. Snellman**.

M. A. Castrén oli Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran jäsen ja toimi sen eri tehtävissä. Castrén sai Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran apurahan, jonka avulla hän teki kenttätyömatkan Venäjän Karjalaan kerätäkseen kieli- ja kansanrunousaineistoa. Lönnrotin jälkiä seuraten hän kävi kuuluisissa runokylissä ja tallensi vienalaista runokieltä. Pari vuotta myöhemmin, ruotsinnoksen jo ilmestyttyä, Castrén ja Lönnrot lähtivät myös yhteiselle Lappiin suuntautuneelle kenttätyömatkalle.

M. A. Castrén huomioi työssään jo tehtyjä ruotsinnoksia. Kalevala-käännökseensä hän lisäsi laajan esipuheen, joka johdatti Kalevalan maailmaan. Käännös sai heti ilmestyttyään runsaasti julkisuutta, ja tieto uudesta eepoksesta levisi ulkomaille. Hänen ruotsinnoksensa oli ensimmäinen täydellinen Kalevalan käännös, ja sitä on myöhemminkin pidetty varsin korkeatasoisena työnä.

Ruotsinkielisen Kalevalan avulla Kalevalaa pystyttiin kääntämään muille eurooppalaisille kielille ja lukijakunnille. Kalevala pääsi maailman suurten runoeposten joukkoon.

Paitsi että Castrén käänsi Kalevalan hän myös luennoi siitä opiskelevalle nuorisolle. Jo kevätlukukaudella 1841, käännöstyön ollessa vielä kesken, Castrén oli pitänyt yliopistossa luentoja ja jopa dosentin luentonsa Kalevalasta. Myöhemmin Castrén nimitettiin yliopiston ensimmäiseksi suomen kielen ja kirjallisuuden professoriksi.

Kalevala on edelleen osa maailmankirjallisuutta: se on käännetty ja julkaistu noin 60 kielellä ja uusia käännöksiä tehdään koko ajan. Runomuotoisten käännosten ohella Kalevalasta on tehty mm. proosakäännöksiä, lyhennelmiä ja mukaelmia niin lapsille kuin nuorille.

Kalevalaa on käännetty muillekin suomalais-ugrilaisille kielille kuin suomeksi, monille niistä, joita Castrén itse tutki, joista keräsi materiaalia ja teki kielioppeja. Mahtoiko hän matkoillaan ajatella, että Kalevalaa joskus käännettäisiin niillekin kielille, joita hän itse tutki ja teki tunnetuksi. Käännöksiä löytyy ainakin seuraavilla suomalais-ugrilaisilla kielillä: viro ja unkari, livvinkarjala ja vienankarjala, vepsä, mari, komi, udmurtti ja nenetsi.

Aidon M. A. Castrénin kääntämän Kalevalan, *Kalevala. Öfversatt af M. A. Castrén* (1841), voi vielä hyvällä onnella löytää antikvariaatista tai huutokaupasta, mutta kirjaan voi tutustua myös verkossa Kalevalaseuran nettisivuilla (www.kalevalaseura.fi). Alkuperäistekstiä ja ruotsinnosta taas voi vertailla professori **Kaisa Häkkisen** toimittamassa parin vuoden takaisessa teoksessa Matthias Alexander Castrén: Fennica, joka kuuluu Suomalais-Ugri-laisen Seuran Manuscripta Castreniana-sarjaan.

MARJA LAPPALAINEN

Teksti pohjautuu esitelmään, joka pidettiin Kalevalan päivänä 28.2.2022 Kalevalaseuran järjestämässä juhlatilaisuudessa Lönnrotin patsaalla Helsingissä.

Emil Wikströmin pronssiveistos Elias Lönnrotista täyttää tänä vuonna 120 vuotta. Kuva: M. A. Castrénin seura 2022.

M.A. CASTRÉNIN SEURA 31 VUOTTA SITTEEN

Mariankatu 7:n toimistotilan tupaantuliaiset 11.4.1991 / pj. Leena Laulajainen

Arvoisat kutsuvieraat

M A. Castrénin seuran puolesta toivotan Teidät tervetulleiksi uuden toimitilamme tupaantuliaisiin.

Suomalais-ugrilaisen Seuran ja M. A. Castrénin seuran liitto on syntynyt sattumalta mutta ei silti ole harkitsematon eikä vailla perusteita. Näiden kahden seuran toimiala on sama mutta toiminta painottuu eri alueelle. Suomalais-ugrilainen Seura on arvostettu ja perinteikäs tieteellinen seura. M. A. Castrénin seura taas on vain hiukan yli vuoden ikäinen kansalaisjärjestö, joka pyrkii kehittämään suhteita Itä-Euroopassa ja Siperiassa asuviin uralilaisiin kielisukulaisiimme. Näissä uusissa tiloissa olemme Alfred Kordelinin säätiön suostumuksella Suomalais-ugrilaisen Seuran alivuokralaisena.

M. A. Castrénin seura syntyi vastauksena itäisten suomalais-ugrilaisten kansojen kulttuurielämän edustajien toivomuksiin, jotka esitettiin Joškar-Olan Suomalais-ugrilaisessa kirjailijakokouksessa toukokuussa 1989. Seuramme perustettiin tammikuussa 1990 ja rekisteröitiin viime helmikuussa. Tällä hetkellä meillä on noin 200 henkilöjäsentä sekä muutamia yhteisöjäseniä.

M. A. Castrénin seura on lyhyen toimikautensa aikana koonnut pienen kirjaston, joka sisältää kaikkien itäisten suomalais-ugrilaisten kansojen omakielistä kirjallisuutta sekä tietoa näistä kansoista eri kielillä. Lisäksi meille on lahjoitettu levyjä, kasetteja, kuva- ja karttamateriaalia, taidekäsitöitä ja muutama taulu. Kokoelmaamme kartuttavat miltei viikoittain meille Marista, Mordvasta, Komista, Udmurtiasta ja Hanty-Mansiiskista tulevat vieraat. He ovat Suomessa yleensä jonkin muun tahon kutsumina mutta haluavat tutustua myös M. A. Castrénin seuraan. Tieto tämän seuran olemassaolosta on levinnyt yllättävän nopeasti Neuvostoliiton suomalais-ugrilaisten ja uralilaisten keskuudessa.

Tätä nykyä pieni seuramme käy kirjeenvaihtoa alueelle, joka ulottuu Petroskoista Taimyrin niemimaalle. Meille tulee puheluita ja kirjeitä myös kotimaasta ja joudumme välittämään monenlaista tietoa. Toimintamme on mitä kansainvälisintä. Marin kulttuuripiirissämme, joka on toiminut viime marraskuusta alkaen, on ollut suomalaisten ja marilaisten lisäksi osallistujina mm. mordvalainen, udmurtti, puolalainen, turkkilainen ja kaksi hollantilaista.

Tasan kuukausi sitten Suomen suurlähettiläs **Heikki Talvitie** järjesti M. A. Castrénin seuran edustajille tilaisuuden tavata itäisiä sukukieliämme puhuvien kansojen kulttuurielämän edustajia suurlähetystön suojissa Moskovassa. Viimeistään silloin meille selvisi, miten laajat ja moninaiset ovat meihin koskevat odotukset. Osa niistä on epärealistisia, osa realistisia, mutta kaikki osoittavat vilpittömästi kiinnostusta ja yhteistyön tarvetta. Yhteistoimintapyynnöt koskevat miltei kaikkea mahdollista metsäteollisuudesta matkailuun, kirjallisuudesta kansantanssiin, oppimateriaalin laatimisesta radioamatööritoimintaan. Kenties hartaimmat pyynnöt ovat koskeneet opiskelija- ja koululaisvaihtoa sekä perheturismia.

Käytännössä M. A. Castrénin seura toimii jo nyt sellaisena informaatiopisteenä, jollaiseksi sen on kaavailtu kehittyvän Kansainvälisen tiedottamisen neuvottelukunnan mietinnössä eli ns. Kantinen mietinnössä, joka on parhaillaan lausuntokierroksella.

M. A. Castrénin seuran toimialueeseen kuuluu toistakymmentä kansaa, vaikka rajaisimme aktiviteettimme koskemaan vain itäisimmät kielisukulaisemme. Sääntömme mahdollistaisivat laajemmankin toiminnan, ja Venäjän federaation varakulttuuriministeri esitti minulle noin kuukausi sitten toivomuksen, että ottaisimme ainakin jossain määrin huomioon myös Neuvostoliiton alueella asuvat muut pienet kansat. Toimialueen laajuus on haaste ja rikkaus, mutta saattaa johtaa myös hajanaisuuteen ja aiheuttaa suuria paineita etenkin taloudellisesti. Tänä vuonna resurssimme ovat hyvin rajalliset ja perustuvat enimmäkseen vapaaehtoiseen voimiin. Meillä on vain yksi

puolipäiväinen sihteeri ja jonkin verran aputyövoimaa käännöstyötä varten.

M. A. Castrénin seuralla on 3-vuotinen kulttuurivaihtosopimus Neuvostoliitto–Suomi-seuran Marin osaston kanssa, muut itäiset suomalais-ugrilaiset kansat ovat esittäneet vastaavanlaisten sopimusten solmimista. Toistaiseksi meillä ei ole ollut resursseja toimintamme laajentamiseen. Ensi elokuussa järjestämme Espoon kulttuurikeskuksessa uralilaisen kirjallisuuskonferenssin temasta Kieli on kotimaani. Sen luennoitsijoista mainittakoon **Michael Branch**,

Jaan Kross, Jaan Kaplinski, Sándor Csoóri ja Seppo Lallukka. Konferenssi toteutetaan opetusministeriön, Espoon kaupungin ja useiden eri liittojen sekä järjestöjen tuella.

M. A. Castrénin seura rohkenee tämänhetkisestä resurssipulastaan huolimatta katsoa luottavaisesti eteenpäin ja toivoo, että voisimme jatkosakin toimia näissä uusissa kauniissa toimiloissa ison veljemme Suomalais-ugrilaisen Seuran kanssa.

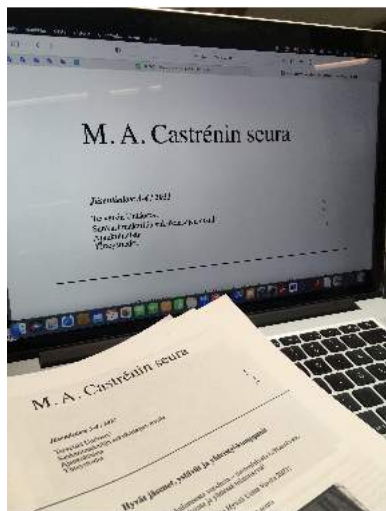
Vielä kerran lämpimästi tervetuloa.

M. A. Castrénin seuran ensimmäisen puheenjohtajan, kirjailija Leena Laulajaisen avajaissanat kävivät toteen: saimme viettää 31 vuotta upeassa toimitilassa yhdessä ison veljemme kanssa! Kiitokset kuuluvat Tieteellisten seurain valtuuskunnalle, joka opetus- ja kulttuuriministeriön tuella tilaa meille vuokrasi Alfred Kordelinin säätiöltä.

Suomalais-Ugrilainen Seura muuttaa läheisen Tieteiden talon remontoituihin tiloihin, M. A. Castrénin seura noin kilometrin päähän Kasarmitorin reunalle. Suomalais-ugrilainen tiedotuskeskus, joksi meitä myös on syystä nimitetty, on tarjonnut vuosikymmenten ajan tilan kulttuurisuhteiden ylläpitoa, julkaisujen tuottamista ja erilaisia tapahtumia ja koulutuksia varten. Olemme auliisti myös tarjonneet tilaamme lähiseurojen ja jäsentemme käyttöön. Kiitokset monista mukavista hetkistä, kohtaamisista ja yhdessä tekemisestä! Niitä jatkamme tulevaisuudessakin vaiikkakin pienemmässä mittakaavassa.

Tämänhetkisestä maailmantilanteesta huolimatta katsomme edelleen luottavaisesti eteenpäin – työmme jatkuu uusissa osoitteissa!

Haluatko mainion jäsentiedotteesi paperisena vai sähköisenä?

Jäsentiedotteet lähetetään vuodesta 2022 lähtien jäsenille ensisijaisesti sähköpostitse ja vain valinnaisesti perinteisenä paperiversiona. Muutoksella pyritään hyödyntämään entistä enemmän sähköisiä kanavia viestinnässä sekä saavuttamaan säästöjä painatus- ja postituskuluissa.

Jos et ole vielä ilmoittanut, haluatko jäsentiedotteesi jatkossa sähköisesti vai paperiversiona,

- * lähetä viesti osoitteeseen [marja.lappalainen\[a\]castren.inet.fi](mailto:marja.lappalainen@castren.inet.fi) tai
- * soita 050 543 6888 tai
- * lähetä postia: M. A. Castrénin seura, Mariankatu 7 A 5, 00170 Hki

Kiitos ilmoituksesta!

Seuran sähköisiltä tiedotuskanavilta saat tietoa ajankohtaisista tapahtumista ja uutisista suomalais-ugrilaisessa maailmassa:

* **Klikkaa itsesi sivuille, tykkää ja tule ystäväksemme:** Facebook: M. A. Castrénin seura MAC
* **Liity seuran sähköpostitiedotuslistalle** – lähetä sähköpostiosoitteesi
marja.lappalainen[a]castren.inet.fi

M. A. Castrénin seura

Toiminnanjohtaja Marja Lappalainen
puh. +358 (0)50 54 36 888
marja.lappalainen[a]castren.inet.fi

<http://www.macastren.fi>
<http://www.ugri.net>

FB: M. A. Castrénin seura MAC

Osoite (31.8.2022 saakka):

Mariankatu 7 A 5
00170 Helsinki

Osoite (1.9.2022 alkaen):

Pohjoinen Makasiinikatu 7 A 2
00130 Helsinki

M. A. Castrénin seura on perustettu Helsingissä vuonna 1990. Se pyrkii ylläpitämään ja kehittämään yhteyksiä Venäjällä asuviin uralilaisia kieliä puhuviin kansoihin. Seuran jäseneksi voi liittyä ilmoittamalla yhteystietonsa toimistoon puhelimitse, sähköpostitse tai postitse. Jäsenmaksut ovat vuosijäseniltä 20 €, opiskelijajäseniltä 10 €, ainais- ja yhteisöjäseniltä 200 € ja ainaisyhteisöjäseniltä 1000 €.

Hallituksen jäseniä ovat MuT Maari Kallberg (pj.), kirjailija Olli Heikkonen, amanuenssi Anna-Mari Immonen (Museovirasto), äidinkielenopettaja Minna Inovaara, opiskelija Tomi Koivunen (Turun yliopisto), arkeologian professori Mika Lavento (Helsingin yliopisto), viestintäpäällikkö Kati Mikkola (Suomalaisen Kirjallisuuden Seura), toimittaja Kirsikka Moring ja FT Merja Salo (vpj., Helsingin yliopisto).